

UIT DE PRAKTIJK

EENVOUDIGE REPARATIE VAN GEBROKEN ANKERS VAN ORTHODONTISCHE APPARATEN

De veelvuldige toepassing van uitneembare orthodontische apparaten stelt de practicus nogal eens voor de moeilijkheid van gebroken retentie-ankers. Dikwijls ontstaat de breuk daar waar de ankerarm in de kunsthars verdwijnt; solderen is dus onmogelijk en dan is de enige oplossing het aanbrengen van een nieuw anker. Dit betekent doorgaans echter weer afdruk nemen en opsturen naar het laboratorium, kortom een betrekkelijk tijdrovende procedure, die vooral voor véraf wonende patiëntjes bezwaarlijk kan zijn. Waarbij nog komt dat zij hun apparaat meestal enige dagen kwijt zijn.

Daarom beveelt ANGELMAN in de Dental Practitioner de volgende methode aan, die hij enkele jaren met goed gevolg in praktijk brengt: hij heeft steeds een aantal ankers in voorraad, die op molaren en andere elementen van uiteenlopende afmeting zijn vervaardigd (meestal betreft het pijlvormige ankers of ankers volgens ADAMS). Hiervan wordt een geschikt exemplaar uitgezocht en in de mond pasklaar gemaakt. Het gebroken anker wordt uit het apparaat verwijderd met zoveel kunsthars als nodig is opdat de palatinale, resp. linguale extensie van het nieuwe anker vrij ligt.

Het element en het omgevende slijmvlies worden nu gedroogd en met een dun laagje vaseline bedekt. Het anker wordt op het element geplaatst; het apparaat wordt op het breukvlak van snelhardende kunsthars voorzien en op de juiste plaats in de mond gefixeerd. De overmaat aan kunsthars wordt weggenomen en de polymerisatie kan zonodig worden verhaast met behulp van watten, gedrenkt in warm water. Na harding wordt het geheel uit de mond genomen en gepolijst.

Literatuur: J. ANGELMAN: The Dental Practitioner 9:34, okt. 1958.